

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 264/2021

29.04.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа „Београдски водовод и канализација“ из Београда, чији је пуномоћник Срђан Ђорђевић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, у седници већа одржаној дана 29.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Београду.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу Првом основном суду у Београду, ради утврђења ништавости Уговора о обављању повремених и привремених послова од 30.12.2008. године, закљученог између туженог, бивше Студентске задруге “Безбедност” и тужиоца. Првостепени суд је дана 07.02.2019. године донео пресуду којом је одлучено о тужбеном захтеву, након чега је списе предмета доставио Апелационом суду у Београду ради одлучивања по жалбама странака, али се тај суд, решењем Гж 4718/19 од 06.06.2019. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је уступио Вишем суду у Београду, као месно и стварно надлежном.

Виши суд у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова (“Службени гласник РС”, број 116/08, ...106/15 и 13/16) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Апелациони суд у Београду.

Наиме, одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова на решења у грађанскоправним споровима; на пресуде у споровима мале вредности у извршним поступцима и поступцима обезбеђења; у ванпарничним поступцима.

У конкретном случају тужбом је тражено утврђење ништавости уговора о обављању повремених и привремених послова, који спор према ЗПП не представља спор мале вредности. Без утицаја је чињеница да је у тужби као

вредност предмета спора означен износ од 10.000,00 динара, с обзиром да је у конкретном случају за вођење поступка и стварну надлежност суда битна врста спора. Како се ради о спору поводом утврђења ништавости уговора о радном ангажовању, односно како се ради о спору из области радног права, то је за одлучивање по жалбама надлежан апелациони суд применом члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић